

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง พฤติกรรมจริยธรรมของตัวละครเอกชาวจีนในนวนิยายไทย เป็นการศึกษาด้วยวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) เป็นหลัก โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงรูปแบบการดำเนินชีวิตที่จะนำมาเป็นแบบอย่างที่ดีของคนสมัยใหม่ด้วยการสำรวจและวิเคราะห์เนื้อหาด้านพฤติกรรมจริยธรรมของตัวละครเอกชาวจีนในนวนิยายไทยเรื่องชาวจีนในเมืองไทย และ เพื่อศึกษาวิเคราะห์ทัศนคติของผู้เขียนนวนิยายไทยเรื่องชาวจีนในเมืองไทยเกี่ยวกับจริยธรรมของตัวละครเอกชาวจีน ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของสาร จากการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และวิเคราะห์เนื้อหาในนวนิยายและเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง

ทั้งนี้ สุภางค์ จันทวานิช (2540 : 144-145) ได้กล่าวถึงรายละเอียดของการวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารไว้ว่า การวิเคราะห์ข้อมูลเอกสารอาจทำได้ทั้งโดยวิธีการเชิงปริมาณและวิธีการเชิงคุณภาพ วิธีการเชิงปริมาณคือการทำให้ข้อมูลเอกสาร ได้แก่ ถ้อยคำหรือใจความในเอกสารเป็นจำนวนที่วัดได้ แล้วแจกแจงจำนวนของถ้อยคำ ประโยค หรือใจความเหล่านั้น วิธีวิเคราะห์ข้อมูลแบบนี้ที่รู้จักกันดี คือ การวิเคราะห์เนื้อหา ส่วนวิธีการเชิงคุณภาพคือการตีความสร้างข้อสรุปแบบอุปนัย (Induction) จากเอกสารดังกล่าวประกอบกับเอกสารอื่นๆ อาจสรุปได้ว่า การวิเคราะห์เนื้อหาจะต้องมีลักษณะสำคัญ 3 ประการ คือ 1. ความเป็นระบบ 2. ความเป็นสภาพวัตถุวิสัย (Objectivity) และ 3. อิงกรอบแนวคิดทฤษฎี

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลในการศึกษาวิจัยครั้งนี้แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร และแหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

1. แหล่งข้อมูลประเภทเอกสาร

ผู้วิจัยได้แบ่งเอกสารที่ใช้ในการศึกษาออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่

1.1 เอกสารชั้นต้น

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีด้วยกัน 6 เล่ม ซึ่งมีหลักเกณฑ์ในการคัดเลือก คือ เป็นนวนิยายไทยที่มีตัวละครเอกหรือตัวดำเนินเรื่องเป็นชาวจีนที่อพยพมา

ตั้งหลักแหล่งอยู่ในเมืองไทยและเสนอภาพของสังคมชาวจีนในด้านของการต่อสู้ชีวิต และเป็นนวนิยายที่ได้รับรางวัลหรือได้รับการคัดเลือกให้ถ่ายทอดเป็นละครโทรทัศน์ระหว่างปีพ.ศ. 2512-2540 จากหลักเกณฑ์ดังกล่าว การคัดเลือกหรือการสุ่มตัวอย่างจึงอยู่ในลักษณะของการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้

1. *เรื่องจดหมายจากเมืองไทย* ของ “โบตัน” ได้รับรางวัลวรรณกรรมยอดเยี่ยม ประจำปีพ.ศ. 2512 ขององค์การส.ป.อ. (องค์การสนธิสัญญาป้องกันแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้) รวมถึงได้รับการคัดเลือกให้ใช้เป็นหนังสืออ่านนอกเวลาในวิชาภาษาไทยของชั้นมัธยมศึกษา โดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ *ตัวละครเอก คือ ดันสว่างอยู่*
2. *เรื่องอยู่กับกิ้ง* ของ “หยก บูรพา” ได้รับรางวัลดีเด่นประเภทนวนิยายประจำปี 2519 จากงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติประจำปี 2520 รวมถึงได้รับการคัดเลือกให้ใช้เป็นหนังสืออ่านนอกเวลาในวิชาภาษาไทยของชั้นมัธยมศึกษา โดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ *ตัวละครเอก คือ กิ้ง*
3. *เรื่องกตัญญูพิศवास* ของ “หยก บูรพา” ได้รับรางวัลชมเชย (ไม่มีเรื่องใดได้รับรางวัลดีเด่นในการประกวดครั้งนี้) ประเภทนวนิยาย ประจำปี 2521 จากงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติประจำปี 2522 และได้รับการคัดเลือกให้ใช้เป็นหนังสืออ่านนอกเวลาในวิชาภาษาไทยของชั้นมัธยมศึกษา โดยกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ *ตัวละครเอก คือ แป๊ะกิม*
4. *เรื่องไม่ต้องลม* ของ “โบตัน” ได้รับรางวัลชมเชยประเภทนวนิยายประจำปี 2523 จากการประกวดหนังสือประจำปีของคณะกรรมการพัฒนาหนังสือฯ ในงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติประจำปี 2524 *ตัวละครเอก คือ ทิฉี*
5. *เรื่องกระท่อมไม้ไผ่* ของ “โสภาค สุวรรณ” ได้รับการคัดเลือกให้ถ่ายทอดเป็นละครโทรทัศน์ทางสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ระหว่างวันที่ 12 กุมภาพันธ์ จนถึงวันที่ 16 เมษายน 2540 *ตัวละครเอก คือ เฝิง เทียนซื่อ*
6. *เรื่องลอดลายมังกร* ของ “ประภัสสร เสวิกุล” ได้รับรางวัลชมเชยประเภทนวนิยาย จากการประกวดหนังสือดีเด่น พ.ศ.2533 *ตัวละครเอก คือ เหลียง ลือพาณิชย์*

1.2 เอกสารชั้นรอง

ข้อมูลเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ตำรา งานวิจัย วิทยานิพนธ์ เอกสารบทความ บทสัมภาษณ์นักประพันธ์ บทวิจารณ์วรรณกรรม รวมทั้งหนังสือที่เกี่ยวกับเรื่องขนบธรรมเนียม วัฒนธรรมตามประเพณีของชาวจีน หนังสือประเภทอัตชีวประวัติและ

ประสบการณ์ของนักธุรกิจชาวจีน หนังสือที่เกี่ยวกับสุขภาพ สาขานวจีน ตลอดจนงานเขียนประเภท “How to” การประยุกต์ภูมิปัญญาจีนเข้ากับวิถีแบบไทย เป็นต้น

2. แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

โดยการสัมภาษณ์ผู้เขียนนวนิยายไทยเรื่องชาวจีนในเมืองไทยที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นกลุ่มตัวอย่าง รวม 4 ท่าน เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของผู้เขียนเกี่ยวกับชาวจีนและหลักจริยธรรมของชาวจีน ในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของสาร ซึ่งได้แก่

- “โบตัน” (สุภา สิริสิงห) ผู้เขียนนวนิยายเรื่องจดหมายจากเมืองไทย (2512) และเรื่องไม้ต้องลม (2523)
- “หยก บูรพา” (เฉลิมศักดิ์ รงคผลิน) ผู้เขียนนวนิยายเรื่องอยู่กับกิ่ง (2519) และเรื่องกตัญญูพิศวาส (2521)
- โสภาค สุวรรณ (จำไพพรรณ สุวรรณสาร ศรีโสภาค) ผู้เขียนนวนิยายเรื่องกระท่อมไม้ไผ่ (2523)
- ประภัสสร เสวิกุล ผู้เขียนนวนิยายเรื่องลอลลายมังกร (2533)

หน่วยที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

หน่วยที่ใช้ในการวิเคราะห์เนื้อหาพฤติกรรมจริยธรรมของตัวละครเอกชาวจีน จะนับเป็นนวนิยาย 1 เรื่องต่อ 1 หน่วยวิเคราะห์ และหน่วยที่ใช้ในการนับ คือ จำนวนครั้งความถี่ของการปรากฏพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ได้ตั้งไว้เป็นกรอบในการวิจัยครั้งนี้ที่สอดคล้องกับข้อความในนวนิยายและความถี่ของระดับเหตุผลในการปฏิบัติที่ปรากฏจากลักษณะทางพฤติกรรมจริยธรรมที่สำรวจพบ โดยนับเป็น 1 ครั้งของความถี่ต่อ 1 หน่วยนับ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. ผู้วิจัยสร้าง “ตารางวิเคราะห์เนื้อหาพฤติกรรมจริยธรรม” ซึ่งประกอบด้วยคุณลักษณะทางจริยธรรมรวมทั้งสิ้น 20 ประการที่ผู้วิจัยนำมาใช้เป็นกรอบในการวิจัย ได้แก่ ความซื่อสัตย์สุจริต ความกตัญญูกตเวที ความมีระเบียบวินัย ความเสียสละ การรู้จักสามัคคี ความมั่งคั่งสวัสดี ประหยัด ความอดสาหัสขยันหมั่นเพียร ความเมตตากรุณา ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ การมีสติจะ ความมีสติสัมปชัญญะ ความอดทนอดกลั้น การรู้จักประมาณตน ความเคารพผู้อื่น ความยุติธรรม ความใฝ่รู้ ความกล้าทางจริยธรรม ความมีเหตุผล ความรับผิดชอบ และอื่นๆ

เพื่อสำรวจข้อความที่ปรากฏในนวนิยายกลุ่มตัวอย่างที่สอดคล้องกับเนื้อหาด้านจริยธรรมนั้นๆ และ ระดับเหตุผลในการปฏิบัติพฤติกรรมจริยธรรม รวม 4 ประการ คือ เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง เพื่อผลประโยชน์ของผู้อื่นและสังคม ตามอุดมคติไม่มีผลประโยชน์ และ ตามแรงกดดันของสภาวะสังคม โดยแยกตารางออกเป็น 6 กลุ่มตามจำนวนของนวนิยายกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เรื่องจดหมายจากเมืองไทย เรื่องอยู่กับกิ้ง เรื่องกตัญญูพิศवास เรื่องไม่ต้องลม เรื่องกระท่อมไม้ไผ่ และเรื่องลอดลายมังกร

2. ผู้วิจัยสร้าง “ตารางผลการสำรวจโดยรวมของพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ปรากฏ” เพื่อสรุปผลการสำรวจความถี่ของการปรากฏพฤติกรรมด้านจริยธรรมทั้ง 20 ประการที่ผู้วิจัยได้ตั้งไว้เพื่อเป็นกรอบในการวิจัยครั้งนี้ และแยกผลการสำรวจออกเป็น 2 ส่วน คือ จำนวนความถี่ของพฤติกรรมทางจริยธรรมที่ปรากฏในแต่ละเรื่อง และค่าร้อยละของจำนวนข้อความนั้นเมื่อเทียบกับจำนวนครั้งความถี่ที่ปรากฏทั้งหมดจากนวนิยายกลุ่มตัวอย่างทั้ง 6 เรื่อง ได้แก่ เรื่องจดหมายจากเมืองไทย เรื่องอยู่กับกิ้ง เรื่องกตัญญูพิศवास เรื่องไม่ต้องลม เรื่องกระท่อมไม้ไผ่ และเรื่องลอดลายมังกร

3. ผู้วิจัยสร้าง “ตารางผลการวิเคราะห์เนื้อหาพฤติกรรมจริยธรรม” เพื่อสรุปผลการวิเคราะห์เนื้อหาพฤติกรรมจริยธรรม โดยแยกผลการสำรวจออกเป็น 2 ส่วน คือ ความถี่ของระดับเหตุผลที่ปรากฏจากลักษณะทางพฤติกรรมจริยธรรม และค่าร้อยละของข้อความนั้นเมื่อเทียบกับจำนวนครั้งความถี่ของระดับเหตุผลของพฤติกรรมทางจริยธรรมทั้ง 4 ประการ ทั้งนี้ จะแยกตารางผลการวิเคราะห์เนื้อหาพฤติกรรมจริยธรรมออกเป็น 6 กลุ่มตามจำนวนของนวนิยายกลุ่มตัวอย่าง 6 เรื่อง

4. ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามสำหรับการสัมภาษณ์นักเขียนแบบเจาะลึก โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาผู้เขียนนวนิยายเรื่องชาวจีนในเมืองไทยที่ได้รับการคัดเลือกให้เป็นนวนิยายกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ โบตัน (เรื่องจดหมายจากเมืองไทยและเรื่องไม่ต้องลม), หยก บูรพา (เรื่องอยู่กับกิ้งและเรื่องกตัญญูพิศवास), โสภาค สุวรรณ (เรื่องกระท่อมไม้ไผ่) และ ประภัสสร เสวิกุล (เรื่องลอดลายมังกร) โดยแยกแนวคำถามออกเป็น 6 แบบตามจำนวนนวนิยายกลุ่มตัวอย่าง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ละเอียดถูกต้องและครอบคลุมประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการทราบโดยเฉพาะ ทั้งนี้ นวนิยายที่มีผู้ประพันธ์ท่านเดียวกันจะใช้วิธีแยกแนวคำถามออกมาเฉพาะข้อที่มีประเด็นครอบคลุมนวนิยายในเรื่องเท่านั้น

การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. พิจารณาตัดสินความเที่ยงตรง (Validity) ของรายละเอียดคุณลักษณะทางพฤติกรรมจริยธรรมที่กำหนด ด้วยการนำเสนอให้ ร.ศ. อุบลวรรณ ปิติพัฒนาโมเขต อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้พิจารณา

2. ทดลองใช้ (Try Out) เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ของตารางวิเคราะห์เนื้อหาพฤติกรรมจริยธรรม ด้วยการเลือกบุคคล 3 ท่าน คือ คุณวิภา นำลาภ คุณสายธาร เทวะอักษร และคุณจิราพร ชุนศรี นิสิตปริญญาโท สาขาวิชานิติศาสตร์ พัฒนาการ ภาควิชาการประชาสัมพันธ์ ทดลองใช้ตารางวิเคราะห์เนื้อหาพฤติกรรมจริยธรรมที่สร้างขึ้น โดยทำการสุ่มตัวอย่างข้อความในนวนิยายเรื่องจดหมายจากเมืองไทย จำนวน 30 ข้อความ จากนั้นจึงนำผลจากการลงรหัสมาตรวจสอบเพื่อหาความเชื่อมั่น โดยใช้หลักการคำนวณของ Holsti (Budd, Throp and Donohew, 1967 : 68) ดังนี้

$$R = \frac{N(C_1, C_2, C_3, \dots, N)}{(C_1 + C_2 + C_3 \dots + C_n)}$$

โดย	R	หมายถึง ค่าความเชื่อมั่น
	C_1, C_2, C_3	หมายถึง จำนวนครั้งที่ผู้ลงรหัสทั้ง 3 คนมีความเห็นตรงกัน
	$C_1 + C_2 + C_3$	หมายถึง จำนวนครั้งการลงรหัสของผู้ลงรหัสทั้ง 3 คน
	N	หมายถึง จำนวนผู้ลงรหัส

ค่าความเชื่อมั่นที่คำนวณได้ต้องมากกว่า 0.75 จึงจะถือว่าเป็นเครื่องมือที่น่าเชื่อถือ

- การทดสอบความเชื่อมั่นของพฤติกรรมจริยธรรม จำนวน 30 ข้อความ
ค่าความเชื่อมั่นแสดงผล ดังนี้

$$\begin{aligned} 3(C_{1,2,3}) &= 3(28) \\ C_1 + C_2 + C_3 &= 30+30+30 \\ R &= \frac{84}{90} \\ &= 0.93 \end{aligned}$$

ในการวิเคราะห์เนื้อหาพฤติกรรมจริยธรรม ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 ถือว่ามี
ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ของ Holsti

-การทดสอบความเชื่อมั่นของระดับเหตุผลหรือแรงจูงใจในการปฏิบัติพฤติกรรม
จริยธรรม จำนวน 30 ข้อความ ค่าความเชื่อมั่นแสดงผล ดังนี้

$$\begin{aligned}3(C_{1,2,3}) &= 3(26) \\ C_1 + C_2 + C_3 &= 30+30+30 \\ R &= \frac{78}{90} \\ &= 0.86\end{aligned}$$

ในการวิเคราะห์เนื้อหาพฤติกรรมจริยธรรม ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86 ถือว่ามี
ความเชื่อมั่นตามเกณฑ์ของ Holsti

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมจริยธรรมของตัวละครเอกชาวไทย
ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1.วิเคราะห์เนื้อหาของข้อมูลจากนวนิยาย 6 เรื่อง

1.1 การสำรวจพฤติกรรมทางจริยธรรม

เป็นการจำแนกประเภทข้อมูล เพื่อดูว่าข้อความในนวนิยายกลุ่มตัวอย่าง
แต่ละเรื่องนั้นจัดเป็นพฤติกรรมจริยธรรมหัวข้อใดบ้าง โดยผู้วิจัยใช้วิธีการรวมจำนวนความถี่
ของพฤติกรรมจริยธรรมที่ปรากฏในนวนิยายกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเรื่องตามที่ผู้วิจัยได้กำหนด
ไว้ทั้งหมด 20 ประเภท จากนั้นนำไปคำนวณเพื่อหาค่าร้อยละ โดยเทียบกับจำนวนครั้งของ
ความถี่ที่ปรากฏตามหัวข้อพฤติกรรมจริยธรรมทั้ง 20 ประเภทในนวนิยายเรื่องเดียวกัน

ทั้งนี้ ผู้วิจัยจะสำรวจข้อมูลเชิงพฤติกรรมจริยธรรมโดยการพิจารณา
พฤติกรรมของตัวละครเอกชาวไทยทั้ง 6 คน คือ ต้นสว่างอุ้ จากเรื่องจดหมายจากเมืองไทย, กัง
จากเรื่องอยู่กับกัง, แป๊ะกิม จากเรื่องกตัญญูพิศवास, ทิฉือ จากเรื่องไผ่ด้อยลม, เฝิง เทียนชื่อ
จากเรื่องกระท่อมไม้ไผ่ และ เหลียง สือพาณิชย์ จากเรื่องลอดลายมังกร โดยพิจารณาจาก

- 1.1 การบรรยายลักษณะนิสัยของตัวละครเอกในเรื่องโดยผู้แต่ง
- 1.2 คำพูดของตัวละครเอกหรือตัวละครในเรื่องกล่าวหรือพูดพาดพิงถึงตัวละครเอก
- 1.3 กิริยาอาการหรือการกระทำของตัวละครเอก
- 1.4 การที่ตัวละครอื่นแสดงท่าทีหรือปฏิกิริยาต่อตัวละครเอก

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ : สูตรหาค่าร้อยละ

$$P = \frac{n \times 100}{N}$$

- เมื่อ
- P = จำนวนร้อยละของพฤติกรรมจริยธรรม
  - n = จำนวนครั้งที่พบคุณลักษณะทางจริยธรรมในแต่ละด้าน
  - N = จำนวนครั้งที่รวมกันทั้งหมด

1.2 การวิเคราะห์เนื้อหาพฤติกรรมด้านจริยธรรม

เป็นการเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมในคุณลักษณะทางจริยธรรมในหัวข้อเดียวกันโดยใช้ระดับเหตุผลในการปฏิบัติมาเป็นส่วนประกอบในการเปรียบเทียบ ผู้วิจัยใช้วิธีวิเคราะห์จากความถี่ของระดับเหตุผลที่ปรากฏสอดคล้องกับพฤติกรรมจริยธรรมที่ได้ตั้งไว้เป็นกรอบในการวิจัย โดยพิจารณาว่าระดับเหตุผลหรือแรงจูงใจในการปฏิบัติเป็นแบบใดตามที่ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 4 ประการ คือ เพื่อผลประโยชน์ของตนเอง เพื่อผลประโยชน์ของผู้อื่นและสังคม ตามอุดมคติไม่มีผลประโยชน์ และ ตามแรงกดดันของสภาวะสังคม จากนั้นรวมจำนวนครั้งของความถี่ที่ปรากฏแล้วนำไปคำนวณเพื่อหาค่าร้อยละ โดยเทียบกับจำนวนพฤติกรรมจริยธรรมที่ปรากฏตามระดับเหตุผลของการปฏิบัติทั้ง 4 ประการ

สูตรที่ใช้ในการคำนวณ : สูตรหาค่าร้อยละ

$$P = \frac{n \times 100}{N}$$

- เมื่อ
- P = จำนวนร้อยละของระดับเหตุผลในการปฏิบัติ
  - n = จำนวนครั้งที่พบระดับเหตุผลในการปฏิบัติแต่ละด้าน
  - N = จำนวนครั้งที่รวมกันทั้งหมด

2. วิเคราะห์ข้อมูลจากการสัมภาษณ์และเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง

เพื่อศึกษาถึงทัศนคติของผู้เขียนนวนิยายไทยเรื่องชาวจีนในเมืองไทยต่อจริยธรรมของตัวละครเอกชาวจีนในนวนิยายในฐานะที่เป็นแหล่งที่มาของสารหรือเจ้าของบทประพันธ์ (source/sender) โดยใช้ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์นักเขียนและนวนิยายกลุ่มตัวอย่างประกอบกับเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง

การนำเสนอข้อมูล

ผลที่ได้รับจากการวิจัยเรื่อง พฤติกรรมจริยธรรมของตัวละครเอกชาวจีนในนวนิยายไทย จากนวนิยายไทยที่นำเสนอภาพสังคมชาวจีนในเมืองไทย ทั้ง 6 เรื่อง ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท คือ

1. ข้อมูลที่เป็นสถิติตัวเลข

นำเสนอผลการวิเคราะห์เนื้อหาในรูปตารางประกอบการบรรยายในเรื่อง พฤติกรรมจริยธรรม และ ระดับเหตุผลของพฤติกรรมจริยธรรมของตัวละครเอกชาวจีนในนวนิยายกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ “ต้นสว่างคู่” จากเรื่องจดหมายจากเมืองไทย “กั้ง” จากเรื่องอยู่กับกั้ง “แป๊ะกิม” จากเรื่องกตัญญูพิศวาส “ทิจิอ” จากเรื่องไฟต้องลม “เผิง เทียนซือ” จากเรื่องกระท่อมไม้ไผ่ และ “เหลียง ลือพานิชย์” จากเรื่องถอดลายมังกร พร้อมกับยกตัวอย่างเนื้อหาหรือข้อความในนวนิยายแต่ละเรื่องประกอบ

2. ข้อมูลที่เป็นความบรรยาย

ในส่วนที่เกี่ยวกับทัศนคติของผู้เขียนนวนิยายไทยเรื่องชาวจีนในเมืองไทยจะนำเสนอด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์ พร้อมกับยกตัวอย่างจากข้อความในนวนิยายกลุ่มตัวอย่างและเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องประกอบ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย